

Zara Kavčič
PRISMOJENA PUNČKA

Pred mano ogledalo.
Najtežje se
pogledati je vanj.
Prav vedno
se ustrašim sama sebe,
tujka sem si.
Ne maram ogledal.

Prav dobro vem,
kaj rada bi počela,
nastopala, pisala in igrala,
ves širni svet bi rada obhodila,
vsakemu bitju pomagala,
da razširi svoja krila.

A glas v srcu
kot bodalo v hrbet
zahrbtno vpraša:
»Kdo pa si sploh ti?«

Mrzlično mislim:
rada imam živali
in rada pišem
pa s težavo rišem
– a TO odgovor ni!

Nisem več majhna
smešna punčka,
ki sanjala vse dni
o pravljičah je,
vilah in princeskah ...

Zdaj sanjam vsako noč
in ves dopoldan
in sploh večino dneva ...

Ah, ja, prav res.
Prismojena sem punčka.